

Justícia Social

15 cts.

SETMANARI SOCIALISTA

Gran amor és fill de gran saber.
Lionardo de Vinci

Redacció: Pi, 11. - BARCELONA

ENQUESTES DE "JUSTICIA SOCIAL"

EL FRONT UNIC OBRER

Aquest número ha passat per la censura.

La necessitat de la Unió Obrera

Ens trobem en uns instants que parlem satisfactoriament i fins i tot amb entusiasme de la necessitat salvadora d'una forta Unió Obrera. Desitgem el seu adveniment, i mentrestant anarquistes, sindicalistes, comunistes i socialistes seguim tirant-nos els plats pel cap els uns als altres, com si poguéssim ésser solvent una unió en la qual ens recordéssim per damunt de tot de les nostres doctrines i tàctiques. No, d'un front únic així no en sortiria altra cosa que una acció estèril i sense ànima destinada a morir quan més falta fes.

El contrari és potent i nosaltres ens anem afeblint de dia en dia, degut a claudicacions, covardies, impotència o el que sigui, que ara no ens interessa esbrinar. En el moment actual és quan més necessitat hi ha de la unió de tots per a poder redreçar-nos. Ens han reduït a la inacció i deixarem, de seguir així, que facin de nosaltres el que vulguin; el capitalisme aprofitarà totes les ocasions per a guanyar-nos terreny. Encara ens queda un xic de força als músculs per a deslligar-nos. Però, ajudem-nos tots, companys! Apalliar-nos nosaltres mateixos, és fer la feina al burgès.

Es per això que em dol tant veure el menyspreu amb que els anarquistes i sindicalistes parlen dels comunistes i dels socialistes i amb el que nosaltres parlem d'ells. I em dol molt més encara veure els atacs grollers i les ironies insanes que ens llencem comunistes i socialistes.

Jo que milito en el partit socialista per gairebé convicció socialista — m'interessa fer aquestes manifestacions, — miro les doctrines dels altres aspectes de l'obrerisme amb un respecte que voldria per tothom. Què hi fan les diferències si, tanmateix, tots anem per distints camins a l'emancipació humana, a la justícia social i a la bella harmonia del món? «Llenceu aquestes armes, companys!», diem un dia els socialistes catalans als sindicalistes de la nostra terra; deixeu-me dir avui: «Llenceu aquestes armes, obrers; llenceu aquestes armes, amics comunistes; llenceu aquestes armes, els que som socialistes!». Al cap d'avall, amb una mica de bona voluntat, sense claudicar gens ni gota, ens podem entendre perfectament.

Avui, els que aixequen més la bandera de la lluita entre nosaltres mateixos, són els comunistes. Jo no crec que la doctrina comunista sigui la millor, perquè si ho cregués fora comunista. Però tampoc crec que la doctrina socialista sigui perfecta, ni molt menys, ni que els seus procediments ens portin al triomf. Pel meu modest entendre, simple soldat de rengla desaparegut, la doctrina socialista és la millor, però els procediments dels comunistes en aconseguir la revolució i els seus plans de propaganda de l'escola són més eficaços.

Si freqüentés la imparcialitat, el front únic seria ja un fet. Per damunt de tots els partidismes hi hem de posar la justícia. Potser aquestes paraules alarmaran un xic a alguns companys socialistes. Em plauria per un moment tenir una autoritat moral per a poder-los fer comprendre que els procediments evolutius ja no són realitzables i que la tàctica revolucionària es va imposant de dia en dia. Sortosament, són moltíssims ja els que així ho veuen. Iestic segur que el dia que se'n hagin adonat tots els companys, els socialistes capiràn les excel·lències del comunisme, al costat dels seus defectes, i els comunistes les del socialisme.

Em cal també dir unes paraules als obrers manuals, pel baix concepte en que tenen als que ells anomenen despectivament «intel·lectuals», títol que rebutjo, si més no per mi, humil obrer de la ploma. Tanmateix, a casa nostra, en cada intel·lectual hi ha un pretentat a burgès; en ben pocs hi podem trobar la consciència de la seva condició d'homes explotats, d'homes que treballen dolorosament per altri, de perfectes obrers. L'anyar vestits com els burgesos els fa semblar que hi són més aprop que no pas dels obrers manuals. Inconscients! I vosaltres, obrers manuals, no sabeu distingir els que estan amb nosaltres dels que estan enfront, perquè teniu la mateixa error d'ells i us mireu amb recel un intel·lectual només per la seva manera de vestir. El nom no fa la cosa, hom diu. Per ventura no foren intel·lectuals els capdavaners de la revolució russa? Cregueu que els que es diuen intel·lectuals que sentim la nostra condició d'obers, som homes d'un perfectíssim esperit lliberal; una bona part dels que estem a les files de la «Unió Socialista de Catalunya» trobem reaccionaris els que comanden la soviètica Rússia, perquè de tenir un esperit obert haurien evitat el perillósament d'una dictadura, per més excuses que ens puguin donar, i no perseguirien homes revolucionaris pel sol fet de pensar distint d'ells.

...

L'obrerisme català, sense distincions, ha arribat a l'estat més denigrant que mai podia ni sospitar. Quasi bé parem l'altra galta si ens han donat una bufetada. Han fet de nosaltres el que han volgut; hem perdut l'esperit de revolta; hem deixat que ens desfesin els Sindicats...

On anem a parar, companys? Això no és res més que manca d'entusiasme o, el que és pitjor, por.

Es molt trist d'haver de parlar així. Fet i fet, però, la realitat només és una. I, en aquest cas, és la horrible desfeta de la nostra força i de l'ànima que ens aguanta, o millor dit, que ens aguanta. Quan s'arriba en aquest cas, cal un gros esforç per a reaccio-

L'Exposició "SHUM"

COMPANYS:

Definitivament oberta l'Exposició de Joan Baptista Acher, des del dia 1 d'aquest mes, podeu visitar-la cada dia, tarda i nit, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30, pral.).

Visiteu l'Exposició de dibuixos de "SHUM"

nar; ens hem deixat debilitar enormement. Mai no havíem sofert tanta de vexació com en el moment actual.

Com més explotats i més desconsiderats estiguem, major ha d'ésser la germanor i, en conseqüència, l'acció unida.

Es per això que, ara, són més fatals que mai, més intensament perillosos, els atacs que ens dirigim nosaltres contra nosaltres mateixos. Davant de cada un d'aquests atacs sento una forta punyida. No crec que sigui el llenguatge que cal el que està emprant «La Batalla», ni el que ha usat alguna vegada, sortosament poques, JUSTICIA SOCIAL. En el fons, aquesta lluita contra germans no és altra cosa que manca de l'absoluta lliberalitat.

Jo admiro, us ho he de confessar, la compenetració burgesa. Veureu homes republicans i monàrquics, catalanistes i anti-catalanistes, liberals i conservadors, units per a defensar els seus interessos de classe. Són ells, els nostres adversaris, els qui ens han de donar l'exemple de la compenetració? Evidentment, en això els hem de reconèixer una superioritat.

Però, potser, encara, hi ha una cosa més trista que tot això: un interès en no fer la Unió Obrera. Uns quants homes — ja sia perquè els plau actuar en la clandestinitat, per a conservar els seus llocs de capitosos o per a poder seguir criticant els que no són de la seva capelleta — es neguen a formar el front únic, i tenen prou enginy per a arrossegar els febles altres treballadors.

De continuar les coses així, haurem de preguntar com el company i bon amic Antoni Amador: «Amb què? amb qui?». Ens hem matat l'esperit. Entorn nostre només rondem que ombres, belles ombres, ombres de cossos forts i potents; però els cossos... els cossos han fugit, i les ombres no tenen guia. Si per atzar trobem un home autèntic, prou feina té en cercar les realitats que projecten les nombrosíssimes ombres. Aquells obrers essència de rebel·dia, excel·lents artesans, homes conscients de llur condició, aquells treballadors tan bellament elogiats per Anselmo Lorenzo, ja no hi són!

Ara, el temps passa debades. Que s'uneixin els homes que rondem per ci per lla, i que tots junts refacin l'obrerisme català agònic! Deixeu les ombres que es moguin i clamin injúries, allunyades dels cossos! No dubteu que l'exemple de la unió proletària donarà alè i vida als cossos erms.

La Unió Obrera, dissortadament sentida intensament pels menys, ha d'ésser la nostra salvació. Calen molts esforços i molts sacrificis per a poder-la formar. Però, tingueu en compte que només ella ens pot aplanar el camí que seguim i ens durà, tard o d'hora, a la victòria.

...

Quina solució hi ha per a fer de seguida el necessari front únic obrer? La conseqüència del meu article — jo que soc un home optimista — és altament pessimista: de moment, no hi veig cap solució.

Mentre uns es deixen arrossegar pels que no volen la unió, altres sentin la por a l'ànima, i els altres creguin que per manca de gent fóra un fracàs, no hi ha remei. Ara, el que s'ha de fer és crear un ambient que faci possible el front únic; crec que aquest és el fi de l'enquesta que ha obert JUSTICIA SOCIAL.

J. Roure i Torrent

Per la unió dels obrers

JUSTICIA SOCIAL ha iniciat la idea de constitució del front únic obrer. Bò és això. Però, cal que fixem punts de mira respecte la manera amb que deuria ésser aquesta fila única, necessària, imprescindible a tot esser-ho, per a conquerir una existència més humana.

Sincerament exposaré, lluny de tot caire partidista, quelcom que, tingut o no en consideració, pot iniciar un moviment de rehabilitació d'aquells elements que plens d'abnegació, lluiten per la llibertat i la justícia.

Fixem-nos en que la vida de la humanitat és un escalonament infinit, que per una llei reguladora admirable va marxant, pausadament. Res de salts enormes, d'embranchides; poc a poc, pas a pas. És l'inexorable desig-ni del destí.

Els que han pretingut avançar-se precipitadament, han caigut sota el desordre més complet, tenint de retractar-se fins a nivellar-se en el graó congruent a l'època.

Doncs bé, atesa aquesta raó, es dedueix que l'home és susceptible de millora infinitament, que la societat avançarà sempre, vers una organització social, democràtica o no, però sempre nova.

Aquesta obra de millorament constant, de progrés inacabable, ens capacita per a ordenar nostres neguits impetuosos i objectar-hi quelcom als desitjos regularment irrefrenables del nostre esperit. Cerquem l'explicació:

Es precis no volguer pertanyer a cap determinada doctrina. Estudiem-les totes, estimem-les també totes, i triem, del conjunt, l'encís, el perfum d'un desig que visqui enter amb nosaltres per a volguer a la humanitat lliure i feliç.

Per simpàtica que ens sigui una idea, hem de imposar-nos i soterrar l'obsessió que menaça encloure'ns en un cercle perillós.

Res de dir-nos fixa i invariablement partidaris d'un sistema, ben altrement, manifestant-nos d'acord amb allò que creguem convenient, sense que ens tanqui el camí evolutiu vers l'infinit.

El socialisme, doncs, no deu ésser mirat com a fita suprema, sinó com a mitjà posat en mans de la societat per a que s'operi la transició.

Obrant de tal faisó, segur se'ra poguer conviure harmònicament com els innegablement generosos i forts i que la societat es transformi.

I els homes força idealistes, que treballen per el ràpid enderrocament dels privilegis actuals, han d'admetre com a necessitat imperiosa l'obra cultural i progressiva; que és la més sòlida i eficaç. Capacitar l'obrer per l'exercici dels seus drets.

I l'home impetuós que viu delirant per una societat, llunyana encara, sense ofegar aquest crit intern ha de juntar-se i laborar en la tasca de conjunt amb tots els homes d'idealitat generosa.

Mirant vers l'infinit, indubtablement l'obrer unit en un sol grup compacte, ha de respectar-se mutuament... i ha de vencer!

Canellas Casals

Cooperació, en el seu sentit més ample, significa treball en comú, o sia reunió de diversos individus per a realitzar una tasca que a cada un d'ells, isoladament, no els fóra possible a complir.

J. VENTOSA ROIG

Pel número pròxim
Armistici, primer!
Pel Front Unic Obrer
Pel Front Unic
Visita a l'Exposició Internacional de la Cooperació, a Gant
El senyor Bernat, botiguer ex-antifloral
Treballadors espirituals

L'estiu
Mentre el sol roenta la terra i el treball es fa enutjós i odiable, uns mortals, a qui l'absurditat del destí els immunitza de les privacions gastronòmiques i misèries humanals, abandonen la Ciutat xafagosa i turbulenta, per anar a fruitir la delícia dels camps, les comoditats de les platges i els aires de montanya.

Salvat-Papasseit
El dia 7 d'aquest mes morí a Barcelona—on va néixer l'any 1894—el poeta d'avanguardia Joan Salvat-Papasseit. Havia treballat molt en bé de la humanitat. Publica en la seva primera època. Un enemic del poble (1910-1919), fulla periòdica, de fons socialista, denominada per l'autor «de subversió espiritual»;

JA HA SORTIT EL PRIMER FULLET DE Edicions de JUSTICIA SOCIAL
En vista de l'èxit assolit entre els nostres lectors, de la magnífica prosa del gran Màxim Gorki, publicada a unes setmanes com a fulletó del nostre setmanari, la redacció ha cregut oportú fer un tiratge apart de la dita obra.

SETMANARI SOCIALISTA
Justicia Social
2.ª època
CIÈNCIES - LITERATURA - ARTS
REDACCIÓ: Carrer del Pl. 11, - BARCELONA
ADMINISTRACIÓ: Marcial Badia, Llobera, 13. - REUS
REDACTORS i COL·LABORADORS: Gabriel Alomar - Serra i Moret. - Josep Comandó - Alfons Masas - Dr. Algodó Miró - Cristófor de Domènec - C. Pages de Climent - Llorens i Artigas - T. Emili Mira - J. Polig i Ferrater - Dr. Joaquim Xirau - Francesc X. Casals - "Apu" - Rosendo Llorens - Dr. Montanyó - Pastor Valldeperas - Roberto Marvaci - Manuel Gales - Bonifà Lyr - Joan Samorera - Alfred Gallart - Dr. Andrés Ovejero - Josep Ricart - Sale - Manuel Escorza - Josep M.ª Pons i Sabator - J. Rocasans i Mercadé - Rafael Campalans - Josep M.ª Tallada - Joan Montserrat - Emili Soler - Pere Gorge - F. Cañadas - Josep M.ª de Sacer - J. Noure i Torrent - Manuel Alcega - Gassó - Dr. Cosme Rofes - Ignasi Iglesias - Ruch Guinard - Dalfi Dalmau - Joan Froyas - Balagó - Bernat - R. Rafols Canel - J. Francés - Jaume Cardeús - Ferran i Guardià - Polig Puigada - Joan Orri - Dr. Josep Amaris - Dr. J. Estadella Aró.

Als nostres corresponals
I'em present als nostres corresponals que les li- quidacions deuen practi- car-les cada fi de mes. Als negligents que no ho efectuin els girarem, carre- tant-los una pesseta per les despeses.

Es una veritable absurditat que en ple segle XX, encara hi hagi una diferenciació social tan pronunciada com la que estableix l'estiu.

L'obra poètica d'En Salvat-Papasseit és—junt amb la producció lírica d'avantguarda dels Folguera, J. M. Junoy, J.-V. Foix, V. Solé de Sojo, Pérez-Jorba i d'altres companys d'armes—l'aportació d'un nou bon gust a les nostres lletres.

L'ocell autonomista
Tinc un amic de tota la vida. Tots dos ens apreciem de debò. Tant és així que sovint ens visitem. L'altre dia ens trobàvem de tertúlia amb les respectives mullers.

L'objecte de la literatura és el d'ajudar a l'home a comprendre's, a revelar la seva fè en ell mateix i a desenrotllar la seva aspiració, el seu desig de veritat; lluitar contra el mal, en els homes; saber-hi trobar la bondat; despertar en les seves ànimes la vergonya, la còlera, la virilitat; fer-ho tot, per que els homes sien noblement forts i poderosos; sembrar la inquietud en la seva existència; ferlos estimar apassionadament la bellesa. La tasca de la literatura és ennoblir l'home.

Primeres Nocions d'Economia Política
CHARLES GIDE
Versió castellana de J. Cardó
Preu: 150 Ptes.

Per això nosaltres ens atrevim a insinuar que totes les metròpolis fabrils i grans marques agrícoles, haurien de posseir una perfecte organització social que, permetés alternar les hores del treball amb les del repòs, bo i escollint els moments més precisos per cada alternativa.

Però en la lírica personalíssima d'En Salvat-Papasseit batega un noble sentit d'humanitat que hom no troba en altres conreadors de les inspiracions modernes.

Correspondència administrativa
Charenton-le-Point.—J. Ll. A.—Rebudes 2 pesetes per excés frauqueli.
Alfons.—A. P. N.—Idem 8, sucripció 31 juliol 1925.
Siles.—P. C.—En efecte, toniu liquidat fins al número 41.
Palsel.—E. G.—Les 820 ptes. anotades en el número 43 quedem distribuïdes com indiquen. Mercès. Tramés augment.

J. M. PROUS i VILA
LA LLUNA DINS EL LLAC
(CANÇONS I POEMES)
Per comandes a la llibreria Bibliotheca, Llobera, 13. — Reus.

"ACCIO COOPERATISTA"
Portaveu de la Federació de Cooperatives de Catalunya
Articles doctrinals sobre cooperació: El moviment cooperatiu a Catalunya i a Espanya; Problemes socials relacionats amb la cooperació.

Situats en un poble empordanès, esbatañat de cara al mar i prop d'un riu que és un panorama enciser alternem les nostres hores de platja, amb les hores de lectura dels nostres autors predilectes.

En realitat, jo posaria com a únic precepte a tot home civilitzat el fer realment felicitat durant sa vida quan menys a un ésser; de la mateixa manera que hauria imposat per llei a tot terrassà plantar durant sa vida un arbre, si més no, en vista de la progressiva desaparició de boscos a Rússia.

Coses de Rússia
En el rescent Congrés de lla Tercera Internacional que acaba de tenir lloc a Moscou, hom parlà de les qüestions nacionals sota un caire veritablement interessant per a certs pobles.

COM PODEU AJUDAR EFICACMENT A LA NOSTRA OBRA:
I Suscrivint-vos a JUSTICIA SOCIAL pel termini més llarg possible. Així simplifiquem la nostra feina administrativa i ens aporteu quantitat en el moment que ens són més necessàries.

Treballador!
Sigues digne de la teva condició humana
Com a home, t'has de sentir ciutadà i laborar amb el socialisme per l'adveniment d'una societat millor.

Després d'oír la canticle l'eterna del mar nostre, amarant-nos de poesia i de llum, resquem la flonja catifa del herbei bosquet i aclofant-nos agraçosament nodrim nostre esperit de savis ensenyaments. Es a dir que després d'enfortir nostre cos al contacte del sol del mar i l'osatge, donem sava al nostre esperit amb la lectura dels homes que ensenyen a viure humanament. No és nul el nostre estiu; no és carrinó ni ociós; no és cursi ni estrafalari.

En realitat, jo posaria com a únic precepte a tot home civilitzat el fer realment felicitat durant sa vida quan menys a un ésser; de la mateixa manera que hauria imposat per llei a tot terrassà plantar durant sa vida un arbre, si més no, en vista de la progressiva desaparició de boscos a Rússia.

Als suscriptors de fora
El manteniment d'un periòdic com el nostre comporta un sacrifici constant. L'anormalitat actual fa més dura encara la vida de JUSTICIA SOCIAL.

Joan Forment
Sant Pere Pescador, estiu de 1924.
Pendre les frases retòriques com a fets consumats, és condició molt meridional.—PIO BAROJA

Per a ajudar a JUSTICIA SOCIAL
26.ª llista de quantitats rebudes
Ciutat.—D. D., 1'—A. V., 5'—J. Ll., 1'—A. F. L., 5'—J. C., 50'—M. C., 2'—F. B., 5'—V. G., 10'—A. V., 2'—A. C., 25'—R. R. C., 1'. Total, 107 ptes. A tots el nostre agraïment.

COOPERATIVA DE CONSUM
C. A. de D. del C. i de la I.
Entitat Obrera
QUEVIURES de totes classes
CAMISERIA
PERFUMERIA
PANYERIA
Repartiment a domicili
Per a tots els socis del Centre

Als amics de "Justicia Social,"
Penseu que aquesta fulla destinada als obrers, és redactada per obrers, que, demés de consagra-hi generosament llargues hores de treball extraordinari, han vingut fen, per a mantenir-la, els màxims sacrificis econòmics.

Com podeu ajudar eficaçment a la nostra obra:
Suscrivint-vos a JUSTICIA SOCIAL pel termini més llarg possible. Així simplifiquem la nostra feina administrativa i ens aporteu quantitat en el moment que ens són més necessàries.

Obrers del camp!
Llegiu i propagueu
"LA TERRA"
SETMANARI POPULAR
PORTAVEU DE LA "UNIO DE BASSAIRES DE CATALUNYA"
Es publica cada diable. 15 Cts.
Redacció i Administració: Carders, 12, 1.ª BARCELONA
Què fas pel millorament de la nostra societat? Com contribueixes al manteniment de la premsa socialista i obrerista?
Els nostres lectors no han d'oblidar que aquest número de JUSTICIA SOCIAL ha estat revisat per la censura militar
Imp. BIBLIOTECA. - REUS